

Нека положимъ че единъ затворникъ скоро ще ся съди за нѣкое престѣпленіе, за което ако бы да излѣзе виноватъ ще го посѣжатъ. Единъ человекъ го посѣщава, който е долець въ видѣ, но показува голѣмъ благо-склонность, и на когото сърдце-то види ся да е пълно съ съжаленіе къмъ запрѣнныя-тъ. Той много ся е трудилъ за него за да излѣзе правъ като ся съди. Той расказува на затворникъ-тъ сичко, щото е направилъ за него, и тѣй доказува колко е достоинъ за до-вѣренность-тъ му. Той го увѣрява че може да придобые оправданіе-то му, ако той е бла-годаренъ отъ помощь-тъ му. Той дума на за-творникъ-тъ, “Моля ти ся да ми дозволишь да излѣжъ прѣдъ съдникъ-тъ, и да режъ нѣщо за тебе. Азъ съмъ отървалъ много за-творници, на които положеніе-то бѣше лошо като твое-то; азъ могъ да тя избавиъ и не щж заплатж. Само една любовь мя побужда-ва. Съгласи ся да ти помогнж. „ Но затвор-никъ-тъ иска да чете, или съ нѣкого да ся разговори и затова не внимава на този пріятель. Той често дохожда при затворникъ-тъ, но той не е благодаренъ отъ тѣзи посѣщенія, и чрезъ обходж-тъ си показва че не иска да ся беспокои вече отъ него. Врѣме-то на съд-бж тж иде. Затворникъ-тъ ся завожда предъ съдникъ-тъ, и щомъ погледна въ него, по-зна го, че е презренный-тъ му пріятель, който го посѣщаваше въ тѣмницж-тъ; но сега ли-це-то му е строго, и гласъ-тъ му е жестокъ.